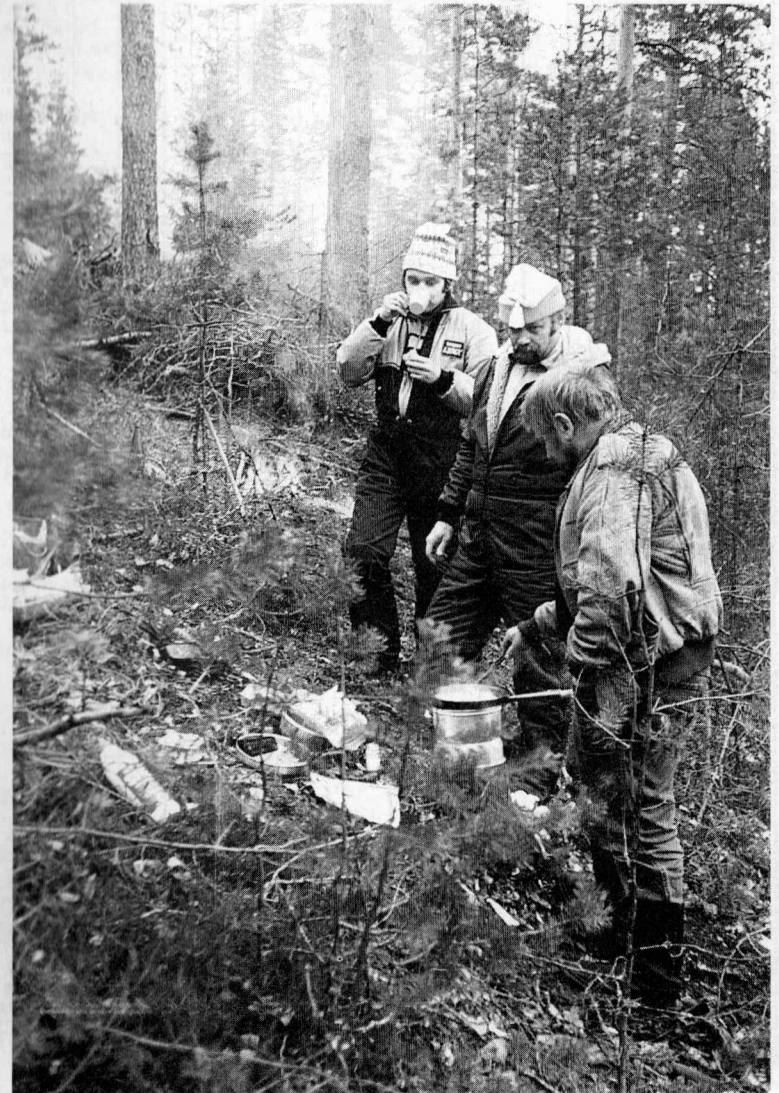

MP 69 ry
PL 14
00271 Helsinki

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 1 HELMIKUU 1990

MP-69:n kokoontumisajat -90

tapahtuma	aika	järjestäjä	yhteystiedot
Talviralli	2.-4.2.	Pirkanmaalaiset	Reija Helminen 934-48714
Motoristi Survival	19.-20.5.	EA-kouluttajat	Timo Ylä-Mononen 931-181318
Pirkanmaan Etappi	26.-27.5.	Pirkanmaalaiset	Tero Ahlqvist 931-185580
Pyhäjärvi Grand Prix	26.-27.5.	Vesa Vieno	
Kirkkopyhä	2.-3.6.	Timo Hahtala	Timo Hahtala 931-182218
Akkaralli	8.-10.6.	Satu Mansikkamäki	Satu Mansikkamäki 931-173283
K-18	15.-17.6.	Pirkanmaan nuoris-osasto	Toni Korppi 931-174810
Kontioralli	6.-8.7.	Hämeenlinnalaiset	Kari Syrjänen
Kerhotrial	?	Relander & Voutilainen	
Perheralli	28.-29.7.	Kyösti Honkanen	Kyösti Honkanen 957-277941
Enduropöräys	?	?	
Syysilta	8.-9.9.	MP-69 ja TFMK	Veli-Matti Kaipainen 90-412492
Vuosikokous	15.-16.9.	Keijo Lumme	Keijo Lumme 916-83803
Pohjoisen Pystymettä	15.-16.9.		
Pystymettä	26.-27.10.	Hannu Häkkälä	

Taulukko on vuoden vaihteen tietojen mukainen. Motoristissa julkaistaan tarkemmat ilmoitukset ennen tapahtumia. Jos haluat järjestää Enduropöräyksen tai jonkin uuden tapahtuman, ota yhteyttä kerhoisäntään!

N:o 1 Helmikuu 1990, 21. vuosikerta
 ilmestyy: helmi-, huhti-, kesä-, elo-,
 loka- ja joulukuussa
 Julkaisija. MOOTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.
 Jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y:n jäsenille.

MOOTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y Hallitus ja toimihenkilöt

Puheenjohtaja

Veli-Matti Kaipainen
 Jalavatie 5 A 6
 00270 HELSINKI
 puh. k. 90-412 492
 iltaisin klo 21 jälkeen

Varajäsenet

Antti Räsänen (NMR)
 Wallininkuja 6 B 36
 00530 HELSINKI
 puh. k. 90-710 654
 t. 90-378 144

Kerhotavaramyynti

Hannu Impola
 Vanha-Sepän tie 11 as. 5
 03100 NUMMELA
 puh. k. 90-222 4357
 t. 90-567 3989

Varapuheenjohtaja

Timo Hahtala
 Atomikatu 1 C 3
 33720 TAMPERE
 puh. k. 931-182 218
 t. 931-165 112

Timo Ylä-Mononen (EAK)
 Parkanontie 27 B 9
 33720 TAMPERE
 puh. k. 931-181 318
 t. 931-230 011

Päätoimittaja

Perti Luoma
 Äijänahteen tie 17
 33420 TAMPERE
 puh. k. 931-445 717
 t. 931-591 218

Kassanhoitaja

Taina Piispa
 Suunnistajankuja 6 D 59
 01280 VANTAA
 puh. k. 90-392 2677
 iltaisin

Jussi Vanha-Aho
 KP 3
 63400 ALAVUS AS
 puh. k. 965-202 81
 t. 965-201 30

Toimitussihteeri

Heli Ulriainen
 Haikantie 17 B
 33950 PIRKKALA
 puh. k. 931-680 960

Sihteeri

Minna Ilvonen
 Wiikintie 8 B 20
 02400 KIRKKONUMMI
 puh. k. 90-296 3232
 t. 90-299 2489

Toni Korppi
 Ylioppilaankatu 7 A 3
 33720 TAMPERE
 puh. k. 931-174 810

Toimittaja

Eero Mikkola
 Siitama
 35300 ORIVESI
 puh. k. 935-453 68
 iltaisin

Kerhoisäntä

Antti Kortesus
 35530 LYLÄ
 puh. t. 931-162 308
 viikonloppu 935-826 33

Varastonhoitaja

Christine Hjort
 Yllästunturintie 3 i 83
 00970 HELSINKI
 puh. k. 90-326 865

Piirroksot

Pekka Kukkonen
 Viilppula

Kerhon postisiirtotili

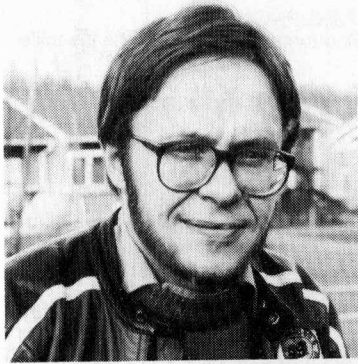
numero 4267 810

TAMPEREEN
 KESKUSPAINO OY 1990

Hmmm...?

Istuskelin ikkunan ääressä ja ajatukset harhailivat niissä näissä. Olotila oli siis normaali. Kesken kaiken ikkunan ohi ajoi "piikkienduro" ja kaksi päällä. Oli onni että oli edes kypärät päässä sillä muut varusteet olivat paremminkin discoon sopivia: suorat housut, kesäkengät, toppapusero eikä pelkääjällä edes hanskoja. No näin talvisessa säässä, +4°C, pärjää kyllä. Olemme mukana "Tiellä Taas moottoripyörällä" -kampanjassa, toivottavasti sen anti tavoittaa edes jonkun noista nuoremmista, sillä kyllä tarvetta olisi parantamaan asenteita ja tekemisiä, unohtamatta meitä muitakaan.

Kevättä, sano, toimituksesta

TAVARAA JA TARPEITA

On sunnuntai-ilta MP-90 näyttelyn jälkeen. Olin juuri purkamassa osastoamme. Olo on jotenkin kuin juhlitun yön jälkeen. Upea osastomme oli lopulta tyhjat seinät, roskainen matto ja iso roskakasa käytävällä.

Heinosen Lauran huikaisevan talvinen lavastus oli taas kerran osoitus nuorten kerholaistemme kyvyistä. Pienet motoristina-lut ihastuivat pingviineihin ja kömpivät iglussa. Isompien motoristien ja moottori-pyöräilystä unelmoijien kysymykset taas koskivat nuorisoministerimmekuraista pyörää. Talvisen moottoripyöräilyn ihanuudet tuntuivat olevan suurimmalle osalle outoja.

Kierrellessäni näyttelyä tuli mieleeni yhden Kirkkopyhän saarna-aiheena ollut kulutusjuhla. Termihän on korkojen noustessa hävinnyt lähes tyystin viestimistä. Tällaisen näyttelyn pitäminen ja sen kustannusten kattaminen edellyttää, jos ei nyt kulutusjuhlaa niin kuitenkin melkoista rahan käyttöä meiltä motoristeilta.

Koska näyttelyn pääjärjestäjänä on Moottoripyörien Tuontikauppiat ry, on luonnollista, että pyörät ja varusteet vievät suurimman osan tilasta. Osaa meistä kuitenkin kiinnostaa pyörien lisäksi myös moottoripyöräily harrastuksena. Tänä vuonna varsinkin RR-, kiihdytys- ja enduroharrastajat olivat saaneet mukavasti tilaa. Kilvanajajista olisi toivonut vielä motocrossin, trialin ja speedwayn näyttävämpää esiintymistä.

Liikenneturvallisuus- ja tapakoulutuksen markkinoinnista huolehdimme yhdessä Moottoriliiton kanssa. Asialle saatiin julkisuutta heti lehdistötulaisuudessa. Timo kierteli keltaisine paitoineen myös koko näyttelyn ajan kertomassa kaikille halukaille teemasta. Jospa keltaiset julisteet olisi vielä saatu jokaiselle osastolle näyttävälle paikalle. Elävät, ehjät motoristit ovat kauppiaittenkin elinehto.

Omaa mieltäni pahimmin kangersi kuitenkin huomio, että matkailullinen tarjonta jää vain muutamalle pienelle kerho-osastolle. Voidaan tietysti väittää, että siellähän se Matkailunäyttely oli viereisessä hallissa. Suurelta osalta nykyisen Matkailunäyttelyn järjestäjistä puuttuu kuitenkin tieto, minkälaisia matkailijoita motoristit ovat Jos matkailuyrittäjät tietäisivät, että yksittäinen motoristi käyttää keskimäärin yli 4000,— vuodessa matkailuun, he olisivat varmaan kiinnostuneita yli 100 miljoonan markan potista. Motoristit voisivat myös löytää uusia mahdollisuuksia rahojensa käyttöön. Näiden kahden näyttelyn jonkinasteinen yhdistäminen olisi mielestäni kumpaakin näyttelleasettajaryhmää palveleva ratkaisu.

Palatakseni tuohon edellämaitsemaani kulutusjuhlaan, täytyy todeta, että sen maku oli nyt paremmin osattu häivyttää. Kahden täyden hallin antama lisätila oli avartanut osastoja ja kiinnostavia kohteita sai tutkia ilman tuuppimisia. Vanhoista Dipolinaikaisista, rihkamakaupan tyyllisistä osastoista aletaan vähitellen päästä irti.

Eritoten pyörämaahantuoijat ovat huomanneet, ettei samaa tavaraa tarvitse esitellä monena kappaleena. Vielä kun varuste-kauppiat tajuaisivat, että vain muutama näytekappale riittää oikein esillepantuna, alettaisiin päästä tyylikkääle tasolle. Näytelyssä esitellään, kaupat tehdään liikkeissä.

Tämän vuoden hieno osastomme asettaa kovat vaatimukset seuraavan näyttelyn toteuttajille, mutta sitähan olemme varmaan pohtineet Talvirallissa. Olisikohan mukaan päässyt myös

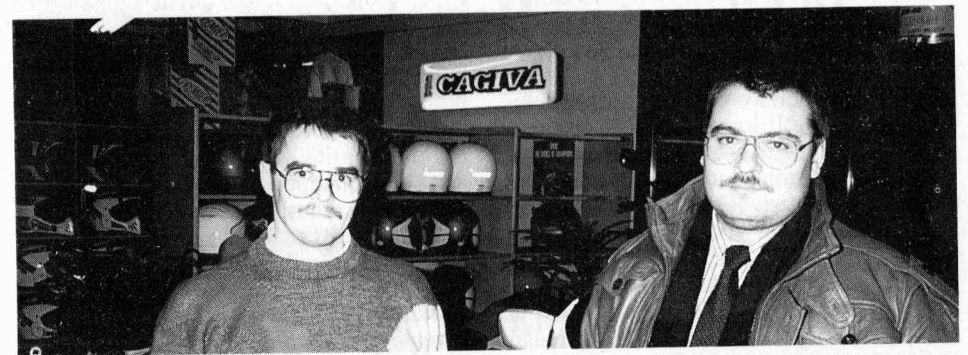
Veli-Matti

SIITAMAN EEROLLE arvonimi

Lehtemme pitkäaikainen toimittaja ja kerhomme kunniajäsen sai uudenvuodenyönä Orivedellä arvonimen. Kansanäänestyksessä hänet arvioitiin suosituimmaksi vuoden kansalaiseksi Orivedellä, lyöden tuplasti seuraavan ehdokkaan. Arvonimenä on Mämilän Mäntti, joka kuuluu samaan kategoriaan kuten arvonimet Jämsän Äijä ja Huittisten Hullu. Eero kyllä oli sitä mieltä että paremmin olisi sopinut nimitys Siitaman Juntti.

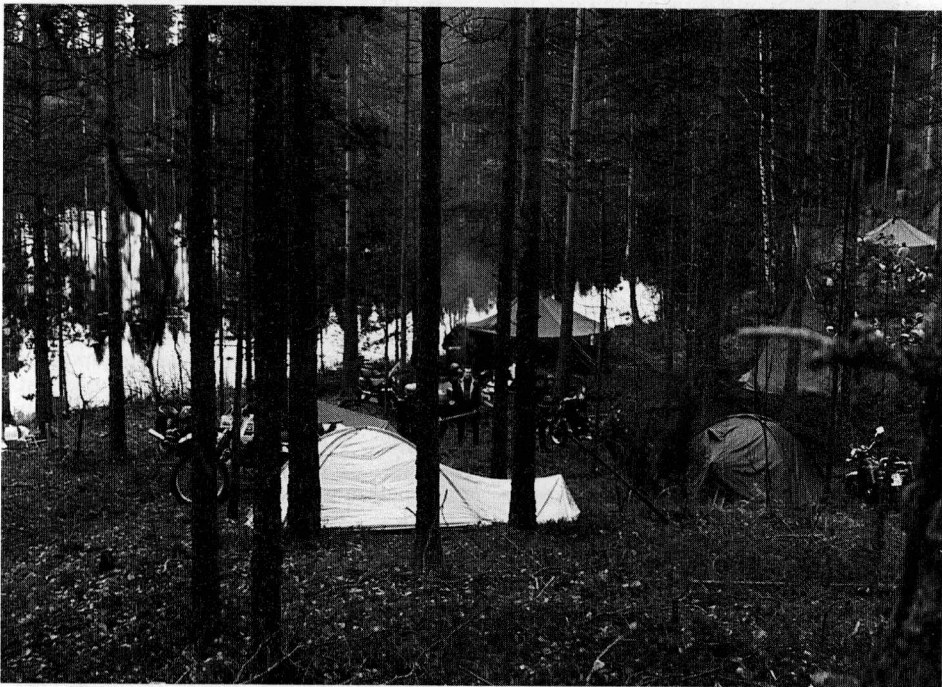
Arvonimen merkinä saa vuodeksi haltuunsa nahkaisen suutarin esiliinan ja lestipussin, sekä pysyväksi muistoksi Mäntti-veistoksen. Arvanneeko sitä pistää hyllyyn Kontiokarhun rinnalle. Eeron suosioon lie-nee paljon vaikuttanut ajankohtainen 50- v takaisen historian esilletuonti kavalkadeissa, dokumenttinäyttelyssä ja Talvisota - elokuvan teon yhtenä vaatettajana. Mutta suutariksi Eero ei aio vuoden kuluessa opetella, vaikka tykötarpeita onkin sitä hommaa varten.

Oikaisu:

Viime numeron hallituksen henkilöesittelyn kuvat olivat vaihtaneet paikkaa. Tämän näköiset miehet ovat siis Timo Ylö-Mononen vasemmalla ja vph Timo Hahtala oikealla. Sorry.

PÄSSIN VUOSI

10 kilometriä Heinolasta etelään

Se perjantai oli muutenkin kiireinen päivä. Työviikko oli loppumassa ja oli almassa ajokauden viimeisen tapahtuman valmistelut. Valmistelut, jotka ovat aina yhtä hätäisiä, ja vaatisivat näemmä pidemmän ajan ja kokemusta siitä mitä on otettava mukaan kun lähdetään PYSTYMETTÄÄN.

Kiirehdin kotiin ja alkoi olla hirveä kiire. Esipakatut kassit saivat viime silauksen ja villapaita ja villasukat sujahtivat täyttämään ja pehmentämään jo ennestään täysiä kasseja. Oliko kaikki sitten varmasti mukana? Pikainen kertaus; saappaat, sukat, housut, villapaita, muki, hammasharja, pyyhe, kamera, sadevaatteet, pipo, makkarat, leivät,

puukko, lusikka-haarukka, pullo, kaljaa, makuupussi, teltta, patja. Kaikkia oli mukana, mutta mitä vielä voisi tarvita, olihan tämä ensimmäinen kerta kun pyörä oli näin myöhään vakuutuksessa ja toisilta saadut neuvotkin olivat jo unohtuneet. Ai niin, tarvisko ottaa mukaan vettä, no otetaan vielä pullollinen vettä ja mitä muuta? Tarviikohan siellä valoa, no tietysti, missä on taskulamppu ja onko myrskylähty kunnossa? Alkoi jälleen hakeminen ja kello kävi armottomasti eteenpäin lyhentäen valoisaa ajoaikaa lähes kahdella minuutilla joka minuutti. Perkele, eihän tämä lamppu edes toimi ja eikö nyt ole edes uusia pattereita.

No, niitähän saa matkalta., Voi ei, onko kaikki lamppuyöjykin loppu, eihän tästä taas taida tulla mitään. No, kaikkia löytyy varmaa huoltoasemilta ja sitten matkaan.

Matkakaveri odotteli jo hermostuneena pyöränsä päällä, kun avasin ulko-oven, synkkä silmäys ja iloinen tervehdys ja nopeasti kassit sivulaukkujen uumeniin ja sitten syvä henkäys ja pyörän toimintojen tarkastus. Kaikki näytti olevan reilassa ja sitten tien päälle.

Kohti Lahtea

Tampereen läpi ajaminen perjantai-illan suussa on melkoinen puhde. Ei niinkään sen vuoksi, että Tampere olisi suurkaupunki, vaan hämäläisen ajokulttuurin: pidetään nääs kiinni oikeuksista ja perisuomalaisista käsitteistä, kuten "oikealta tulevalle on Suomessa tappolupa" ja muista liikennejousta-vuuden käsitteistä.

Lahteen johtavalle tielle kun päästiin alkoi matkan taittaminenkin sujua. Kilometri kilometrin perään vierähti kumin alla ja kone kehräsi ilta-aurion painuessa metsän taakse. Pysähtyminen bensa-asemalla antoi odottaa jotain erikoista, koska letkunjatke kertoili päivänmittaan useiden moottoripyörien pysähtyneen tankkaamaan juuri samalle asemalle. Matka jatkui ja väheni kilpaa päälle nousevan pimeyden kanssa. Lähestyttäessä Business-Cityä uusi musta asfaltti imi kaiken valon ja ajoradan seuraaminen alkoi ottaa silmiin. No, olisihan perillä teltta pystyssä ja kamina kuumana, näin ainakin oli alustavasti sovittu.

Lahdesta Heinolaan

Alkumatka oli tuttua ja oli mukavaa lasketella meneen. Tietoisuus siitä että alueella oli tapahtunut muutamia hirvikolareita sai aistit herkistymään ja kilpaa pimeyden kanssa varovaisuus kasvoi. Kahville poikkeaminen auttoi huomattavasti ja paljon virkeämpänä jatkoimme matkaa. Pysähdyspaikassa laskeskelimme paljonko matkaa

olisi jäljellä ja mitä olisi mittarinlukema jolloin pitäisi kääntyä. Jo ennalta alkoi pelko hiipiä mieleen: olisiko täälläkinpäin savolaiset kilometrit eli noin mitat, kilometri voi olla kaksi tai vajaa yksi. Eipä päästy ajamaan kuin hetken matkaa ja silloin näkyi kissoille tarkoitettu ohje, joka kertoi, että oltiin oikeassa tienristeyksessä.

Pystymett ään

Jos on Pystymettien historiassa erilaisia polkuja ajettavaksi, tämänkertainen tie oli huippuluokkaa lähes loppuun asti. Ei ollut vaikeata ajaa vaikkakin oli pimeää, sopivasti pehmeää hiekkaa ja vain jossain kohtaa pehmeähkö savi heilautti pyörää. Tien päässä tuttu savunhaju tervehti saapujia. Oli kontrollin paikka. Nimien ja asuinpaikan selvittämisen jälkeen alkoi "omien" etsintä. Kysyttäessä mihin Pirkanmaalaisia oli majoittunut, ystävällinen käsi viittasi oikeaan suuntaan.

Hyvin pakattujen varusteiden joukosta oli helppo löytää taskulamppu olihan se pakattu viimeksi ja huoltoasemalta ostettu patterikäärö oli sopivasti käsillä. Patterit lamppuun ja menoksi. Paikka vaikutti kyllä epäilyttävästi vaikeakuluiselta, mutta tarkempi tutustuminen ruohonjuuritasolla selvitti, ettei isompia esteitä ollut, mitä nyt jokunen puukapula sopivasti ajourassa. No, yrittänyttä ei laiteta. Hapuilu ja tarkkavainen seuranta telttojensa ympärillä häärivistä henkilöistä paljasti heti, että osa tuttua porukkaa: Jussi, Kapu, Rane ja kumppanit parhaillaan varustautuivat Pohjolan kylmään yöhön, saha suihkas ja iski kirves. Tunnelma alkoi olla korkealla. Meidän "villamme" oli kuulemma korkealla töyrään päällä, no sehän passasi meille.

Eletään herroiksi

Meidän ystävälliset majoittajamme, Ris-to ja Esko, olivat saapuneet jo hyvissä ajoin päivällä ja pystyttäneet 20 hengen teltan parhaalle löytämälleen paikalle. Sopivasti leveän ajobaanan viereen raivattiin pysä-

köintipaikka mihin sitten yön mittaan ilmestyi muitakin ajopelejä. Iloisesti taivasta kohti yrittävät kipinät tervehtivät saapujia ja teltan lämpöisyys huokui ulos asti. Kysymyksemme kukako teltassa asuu, saimme loistavan vastauksen: kuka kysyy. Vaihdettuamme näin lämpöiset terveiset saatoimme purkaa osan tavaroistamme sisään ja keskittyä illan rientoihin.

Pystymettä pystyssä

Ilta vaihtui yöksi ja äänistä päätellen jokin pyörät olivat juuttuneet keskiöitään myöten maahan. Tarmokkaat kiihdytykset

ja kierrosten nostotkaan eivät nostaneet pyöriä kuopistaan. Kaikki tämä kuulemma kuuluu Pystymettään, no ei ainakaan nukkuvan mielestä. Teltan hämärissä virisi keskustelu Kuoppalan Pekan vuosijuhlassa esittämästä ideasta pitää pystymetsä pystyssä. Olisiko nyt niin että moottorisahat olisi jo osattu jättää kotiin? Kipinämiikko katsoi kelloaan ja ajassa 02.20 se tapahtui. Iloinen moottorisahan pärinä täytti ilman ja rysähtäen tuore puu sai taipua kylmän teräksen tieltä. Hyvä näin, vai mitä sanoisi sahaaja.

Aamun kuulaudessa

Aamu valkeni ja savut kamiinantorvista nousivat pystysuoraan, oli työntä ja rauhaa. Järjestyksen valvojat kiertelivät alueella ja tarkastelivat paikkoja. Useamman teltan edustoilla puunrungot vaihtoivat olomuotoaan rangoista pienemmiksi pilkkeiksi ja klapeiksi. Lämpömittarin neula osoitti hieman alle nollarajan ja vesi oli kylmää. Sisällä teltan lämmössä puupinot kasvoivat kamiinoiden kyljissä. Puutalkoot heti aamusta olikin oiva tapa aloittaa päivä ja työskentely sai ruokahalun heräämään. Aamupalaa ei saanut "talon puolesta" vaan se

kea sitä ihminen keksii. Sauna siirrettiin rantaan ja siellä kylvettiin, joten se toimi.

Munakkaassa roskaa?

Iltapäivän kohokohta oli ilman muuta ruokailu. Leirialueen kiertely oli herättänyt ruokahalun. Jos yskä lähtee yskimällä ja nuha nuhimalla, niin nälkä lähtee syömällä. Keittiömestariimme Risto ja Esko loihdivat kääröistään esille keittimen, paistinpannun, säilykepurkit, kananmunat, pekonit, leivät, pavut, sika-naudan, hernekeiton jne.... Ihan vesi nousi kielelle ajatellessa tuota ruokamäärää. Omassa repussa oli hyvin pakattuna makkaralenkki, juustot, leivät, ja hmm... Samaan keittokuntaan kuuluvana läksin hakemaan tavarani laukusta. Yllätys, eikä mitenkään miellyttävä. Olin pakannut mukaan väärän kassin ja nyt sitä seistä toljotettiin sitten nuotion vieressä ilman lusikkaa, lautasta, ja... Voi perkele sentään, syö nyt sitten saippuakotelosta uimahousuilla.

No, onneksi Risto on moninkertainen Pystymetsän kävijä ja osaa varustautua täl-

laiseen tapahtumaan oikein sekä riittävällä kalustolla. Sain lautasen ja syötävää mahan täydeltä. Nyt jälkepäin olen kyllä hänen kanssaan samaa mieltä, miten joku voi lähteä mukaan ilman tavaroita. Oppia ikä kaikki ja seuraavan kerran sitten ei ehkä olekaan kiire.

Joku terveysintoilija olisi varmaankin saanut vähintään sykärin nähdessään neljän kokin sapan. Ruokahalu herätettiin pekoni-munakkaalla ja varsinainen annos olikin hernekeitto, johon lisätiin purkillinen papuja, purkillinen sika-nautaa ja kaiken kruunasi ryypyt valkosipulikossua jonka jälkeen olikin syytä juoda kannullinen kahvia.

Odottelua ja...

Kuten kuulemma ennenkin niin joitakin henkilöitä saa odotella aika pitkäänkin. Hiukan hämmästytti, että päivä oli painumassa jo iltapäivän puolelle eikä "omia porukoita" vielä näkynyt. Pystymetsän vakiokävijäkin saapui iltapäivästä, sade. Vettä tulla ropisi ja tunnelma teki pienen koukkaisun alaspäin. Väki poistui nuotiotuilta teltoihin ja majoitusryhmien turinat palasivat muistojen aikaan. Sitten pitkin iltaa alkoi porukat kierrellä tervehtimässä toisiaan toistensa teltoissa. Usein sateenkastelemaa tulijaa tervehdittiin lämpimällä totimukilla, on se sitten hienoa, että matkamoottoripyöräilyä harrastetaan kesällä ulkomailla. Itävaltalainen teen jatke osaa olla miellyttävän makuista, vaikkakin siinä on prosentteja enemmän kuin huonossa saunassa lämpöä.

Lauantain kääntyessä sunnuntaiksi "kerhoisi" kumppaneineen loihiti omalla teltallaan yöpalaa. Litroitain valmiina ollut räiskäleainesta muutti muotoaan iloisesti ritisten paistinpannalla. Keskiyön lätyt katosivat nälkäisiin suihin vadelmahilloin kera ja yllättipä eräät vatsalaukkunsa lakkahillolla räiskäleiden kera.

Tiu, tau, tiu, tau...

"juodaan kossua kolalla, sitten kun kaikki kossut on juottu, sitten on perseet olalla" iloisten laulunpätkien riimitykset kaikuivat pimeään yöhön. Nuotioiden tulet loihitivat yöhön ainoan valon kajon ja tarinat jatkuivat paikkapaikoin pitkälle aamutunneille. Jossain teltoissa oli ulkovaloja, tuikkuja puissa tai vilkkuvia valoja, joita seuraamalla löysi hyvin oman telttansa. Pimeästä yöstä kuuli kummia keskustelun pätkiä, kuten: "missäs se Jone on, tuonne se tummui kannonokkaan, mutta siellähän sataa, kyllä se sieltä tulee, onko varmaa kans, joo, nyt se putos tonne polulle, kyllä se sieltä".

Sunnuntaina

Aamuvirkeimmät olivat ilmeisesti niitä jotka olivat palelleet yönsä. Jo klo 9 aikoihin ensimmäiset pakkasivat pyöränsä ja aloittivat kotimatkinsa. Jokainen kokoon-tumisenhan päättyy samalla lailla, aikanaan.

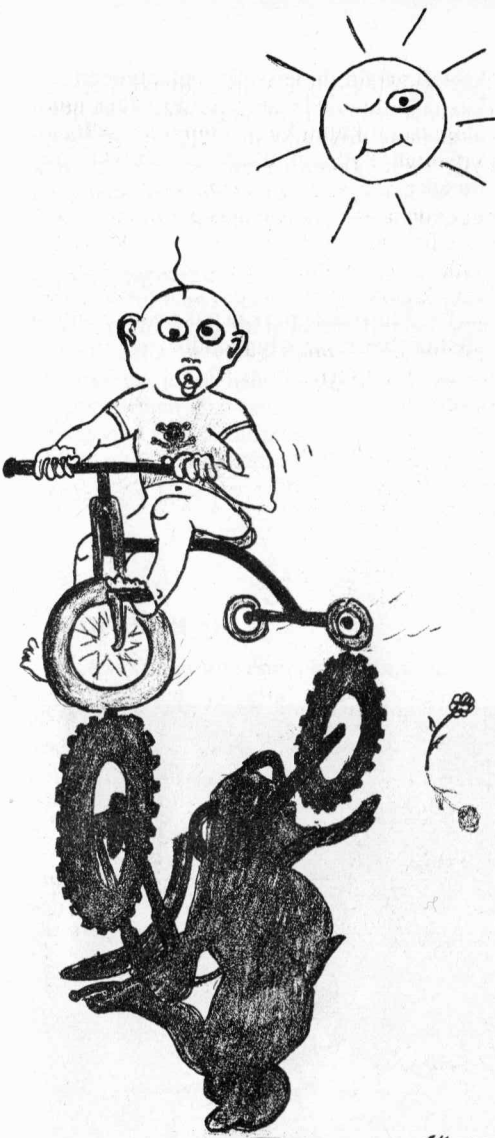
Ajokauden viimeisen päivän sää oli mitä parhain syyssää. Kirkas ja sateeton päivä loi kotimatkasta hienon päätöksen hienolle ajokaudelle. Bensa-aseamalla "letkunjatke"

katseli vähän ihmeissään metsittyneen näköisiä ja savulle haisevia motoristeja, jotka ahmaisivat kupin kahvia lähes seisaaltaan, kiristivät kypäränhihnan ja lähtivät, ties minne...

Piirteli Pertsu

PS. Muistakaa purkaa pakaasinne talven aikana ettei tavarat homehdu.

Pyörän ääniä

Kun MP-69:n juhluvuosi on nyt mennyt, muistelin minäkin niitä motoristeja, jotka tapasivat toisensa Kontiolahden Venejoella. Siihen aikaan olin itse vielä pojankoltiainen, joka ei tiennyt moottoripyöristä muuta kuin että ne kiinnostivat, niinkuin ketä tahansa muuta poikaa.

Harvoin niitä näki ja mitä isompi oli pyörä sen suurempi oli kiinnostus ja ihailu täytti pikkupojan mielen. Minun onneni oli kuitenkin syntyä ja viettää nuoruus tuossa em. Kontiolahden kylässä.

Ehkä se oli valtiatieltä kuuluva pyöränääni, joka sai meidät pojat juoksemaan vt 18:ta varteen kirkon kupeeseen. Siellä me seisomme ja odotimme niitä. Ja aina kun moottoripyörä ajoi ohi, me nostimme kätemme tervehdykseen.

Nin sykähdyttävä oli se tunne, kun motoristi ohi mennessään heilautti kättään, että olen itse nyttemmin jo monta Kontiota käyneenä aina moikannut tienvarressa odottelevia pikkupoikia.

Olihan niitä moottoripyöriä toki lähempänäkin, kahdella naapurin pojalla oli kummallakin Jawa, jostain ladosta pelastettu. Ne olivat hyvin riisuttua mallia. Lokasuojat, äänenvaimentimet ja rekisterikilvet olivat tarpeettomina poistettu. Tuskin pojilla oli ajokorttiakaan, kunhan ajelivat vaan, pitkin polkuja ja metsiä, välillä maantielläkin.

Kova ääni niistä pyöristä lähti, eikä se minun ihailuani vähentänyt, mutta sitä en tiedä mitä vanhemmat ihmiset olivat asiasta mieltä. Kuitenkin nämä naapurin rakkarit saivat minun pojanmielessäni syntymään mielikuvan, että ne isot nelitahtipyörät, joita Kontiossakin kävi, olivat jotenkin omaa rotuaan.

Sitten pikkuhiljaa menivät ohi ne huolettomat kesät, jolloin aina paistoi aurinko. Kiinnostus moottoripyöriin kuitenkin säilyi ja lopulta sain hommattua oman pyörän, kaksitahtisen satapiikin. Niistä ajoista on muistoissa valoisaat kesäyöt, kun makasin sängyssä valveilla ja kuulin yksinäisen moottoripyörän äänen vt 18:ta.

Pitkäiskuisen yksisylinterisen harva paukutus kuului pitkään avarasta pakoputkesta, kadoten viimein mäkien taakse. Toisinaan taas kuului nelisylinterisen moottorin korkea laulu, kun motoristi ajoi tyhjiä tietä pohjoiseen. Mietin usein näitä ääniä kuunnellessa kukahan tuokin oli ja minne matkalla.

Oli kuitenkin yksi moottoripyörän ääni, jota minun ei tarvinnut miettiä. Elettii 70-

luvun loppua, ja ystäväni oli suorittamassa varusmiespalveluaan läheisen varuskunnan krh-komppaniassa. Monena sunnuntai-iltana osasin sitä odottaa.

Tie, jota ystäväni ajoi, oli minulle tuttu ja kun hän ajoi melkein samanlaisella pyörällä kuin minullakin oli, pystyin seuraamaan pelkästään äänen perusteella missä kohtaa hän oli menossa. Vähän ennen puoltayötä kuului Yamahabn ääni kun se laskeutui mäkeä alas kaarteeseen, ossa 50 km/h rajoi- tus loppui. Talomme oli juuri tuon kaarte- jälkeisen suoran varrella ja kuulin hyvin

kuinka kaksitahtisen kimeä ääni koveni kun kuski alkoi kiihdyttää nopeutta. Vain hetkeksi ääni hiljeni, kun suurempi vaihde kytkeytyi päälle.

Lyhyt suoranpätkä meni tasaisella nopeudella ja ääni hiljeni taas pyörän tullessa oikealle vievään kaarteeseen. Vielä parin mutkan verran kuului ääni nousten ja las- kien, kadoten viimein pitkän suoran päähän.

Siinä käytti lomaltapalaava varusmies lo- mansa viimeiset minuutit tehokkaasti ja nau- tiskellen.

TERVEISIÄ LONTOOSTA

Joulukuun alkupuolella oli varsin muka- vaa lomasäätä Lontoossa. Työmatkapyöriä on siellä liikkeellä talvisenkin kauden aika- na. Vielä olennaisempi motorismin laji on mp-pikalähetit jotka puikkelehtivat ruuh- kaliikenteessäkin tärkeitä viestejä vieden. On vähän "kierroksessa" tätä ammattikuntaa koskevaa aineistoa, josta enemmän seuraa- vassa numerossa. Samoin ehkä jotain uutta ajankohdan mp-harrastuksista ja ongelmis-

takin.

Valitan että kiireisen loppuvuoden vuoksi joulutervehdyksien lähetykset jäi vähille. Kiitokset lähettämistänne. Toivottelen on- nekasta uutta vuotta ja vuosikymmentä. Kohta sitä ollaan uudella vuosituhannella- kin jos maailma radallaan pysyy. Enemmän Englannista myöhemmin.

Siitaman Eero

KYSELY KAIVOI ESIIN PERUSMOTORISTIN

Tutkielman muut osat tulevat olemaan kerhoesittely (valtakunnallisista ja paikallisista kerhoista yhden t. useamman esimerkin valossa) sekä moottoripyöräilyn filosofiaa käsittelevä osa. Työstä tullaan julkaisemaan pätkiä Motoristilehdessä, mutta kokonaisuutta himoitseville voin posti- ja kopiointikustannuksia vastaan lähettää koko teoksen.

Korostan, että tutkimus tehdään ns. sisältä käsin, toisin sanoen en ole mikään "ulkopuolinen tutkija", vaan omalla pyörällä vuosikaudet ajanut ja moottoripyöräilylle ja -pyörälle sydämeni menettänyt henkilö. Tutkielmani aiheen "harrastuksena moottoripyöräily" valitsin oman kiinnostuksen mukaan, aihetta ei kukaan tullut tarjoamaan.

MP 69:n jäsenmäärä on noin 1500. Tästä joukosta oletimme kyselyyn vastaavan 150—200 jäsenen. Vastauksia kyselyyn tuli 312, joista naisia oli 31. Vastaaajien joukko on yli prosentti Suomen kaikista motoristeista ja ottaen huomioon Suomen Gallupin tekemät tutkimukset, joihin vastaa enintään 0.02 prosenttia suomalaisista, voidaan tämän kyselyn tuloksia pitää luotettavina.

Yleistyksiä tehtäessä on kuitenkin muistettava, että MP 69:n jäsenistö on jossain määrin valikoitunut, ainakin iän suhteen: piikkikuskeja on jäsenmäärästä vähemmistö eli heidän saavuttaminen ja mielipiteiden selville saaminen ei onnistu tällaisen kyselyn kautta. Suurin osa 16—17-vuotiaista motoristeista ei vielä kuulu mihinkään kerhoon, saattikka MP 69:ään. Vastanneiden ikä vaihteli 17:stä 62 vuoteen, **keskiarvoiksi tuli 32 vuotta.**

Satunnainen motoristinnäkijä saattaa kuvitella kyseessä olevan ihmislajin, joka ei pysty pitkäaikaisiin ihmisuhteisiin, elää yhteiskunnan kustannuksella eikä erityisemmin harrasta mitään tai yleensä ymmärrä muusta kuin tuhruudesta pyörästään yhtään mitään. Näkemättä kypärän ja puvun alla piilottelevaa ihmisolentoa hän samoin mieltää näkemänsä kaksikymmepiseksi miespuoliseksi ihmiskunnan viholliseksi... aavistamattakaan, että **joka kymmenes** kypärään ja nahkapukuun verhoutunut onkin **nainen**; että **yli 50 %** prätäkällä vastaantulevista on sitoutunut **l. joko avo- tai avioliitossa** ja iältään useimmiten yli 30-vuotias.

OTSASI HIESSÄ SINUN PITÄÄ BENSARAHASI TIENAAMAN...

Kyselylomakkeessa tiedusteltiin ammatteja tyhjällä viivalla, johon kukin sai säveltää oman tittelinsä. Ammattien skaala motoristeilla ulottuu ortopedeista toimittajiin, asentajista sukelta-

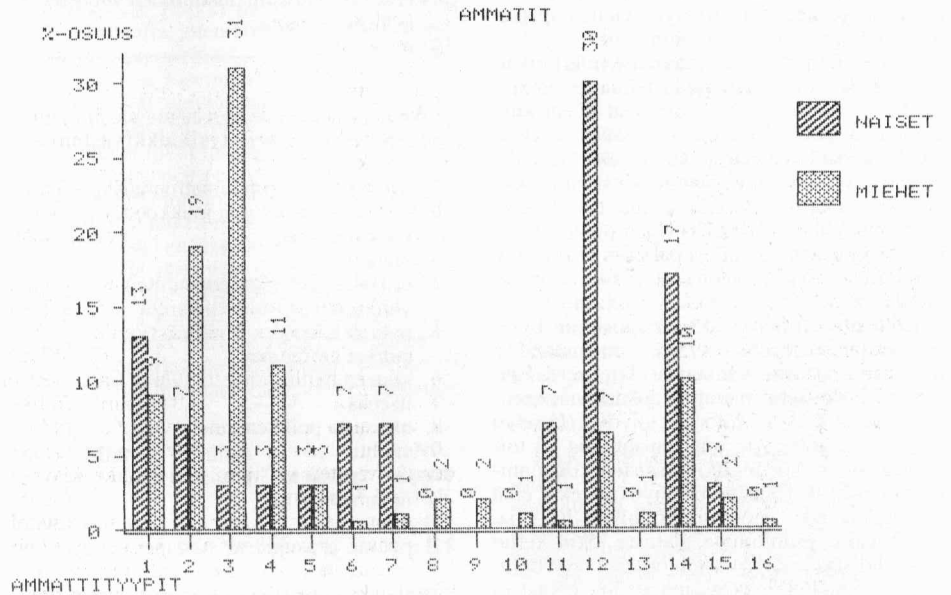
jiin ja opiskelijoihin. Ammattityypit jaoin vastausten perusteella aloittain seuraavasti:

1. kaupallinen (myynti, toimisto, posti, yrittäjät)
2. tekninen/ suunnittelu ja johto
3. tekninen/ käytäntö
4. kuljetus
5. kasvatus (opettaja, rehtori, ohjaaja, kouluttaja)
6. ravintola (keittäjä, tarjoilija)
7. terveydenhuolto (lääkäri, sairaanhoitaja, lääkintävoimistelija, eläinlääkäri)
8. maa- ja metsätalous (maanviljelijä, metsuri)

9. sotilasala (rajavartija, upseeri)
10. oikeustieteellinen (poliisi, juristi)
11. tiedotus (toimittaja)
12. opiskelija
13. kirkollinen (pappi, suntio, kanttori)
14. muu (sukeltaja, lentoemäntä, nuohooja, maalari, verhoilija, taideala ym. muihin luokkiin kuulumattomat)
15. korkeakoulututkinto, ammatti tarkemmin määrittelemättä
16. eläkeläinen

Motoristi-lehden huhtikuun 1989 numerossa oli kysely MP 69:n jäsenille. Kyselyn tarkoituksena oli selvittää moottoripyöräilijöiden asenteita sekä saada yleiskuva motoristeista. Kysely liittyy suurempaan tutkimukseen, jonka teen lopputyönäni Suomen Nuorisio-pistolle. SNO:ssa (sijaitsee Mikkelissä) opiskelen kulttuurisihteeri-linjalla ja haluan tutkielman avulla valaista motorismia opiskelutovereilleni eli tuleville kulttuuriyöntekijöille.

Kuvassa 1 näkyvät em. ammattityypit vaakakselilla ja niiden prosentuaalinen osuus pystyakselilla. Vasemmanpuoleinen pylväs kuvaa naisten — oikeanpuoleinen pylväs miesten osuutta kussakin ammatissa.

Teknisellä alalla (ammattityypit 2 ja 3) suunnittelu-, asennus-, korjaus- ja johtotehtävissä työskentelee miesmotoristeista peräti puolet; naisistakin 10%. Vahva edustus on myös kuljetusalalla ja kaupallisella alalla (yli 10%). Kymmenisen prosenttia joukosta on opiskelijoita, joskin kyselyyn vastanneista naisista jopa 30% oli opiskelijoita.

Miesten ammattien keskittyminen näin vahvasti teknisille aloille ja naisten opiskeluun saattaa olla vain MP 69:n sisäinen ilmiö — joissain kokoontumisajoissa on MP 69:stä puhuttaessa kuullut maininnan "ai ne MP 69:n insinöörit...".

Tekninen ala kattaa kuitenkin satoja eri ammattinimikkeitä ja jos nyt 50% miesmotoristeista työskentelee sillä alalla, jäljelle jäävät 50% takaaavat sen, että kaikilla ammattialoilla on joku motoristi.

Naisten keskiarvoikä oli 27 vuotta. Vastanneista naisista oli moni joko 17—26-vuotias opiskelija tai vanhempi, opintojen ohella työskentelevä. Vastanneista miehistä taas suurin osa oli jo "varttuneempaa". Tämä ei välttämättä anna yleiskuvaa ikä- ja ammattijakautumasta koko Suomen nais- ja miesmotoristien kesken, vaan saattaa olla, että naiset liittyvät MP 69:ään suhteellisesti nuorempana jo opiskeluaikanaan kun taas miehet vasta selvittyään piikki-ikästä ja "kahdenkymppien kriisistä" (=väliaikainen kiinnostus autoista). Kaikkien vastanneiden keskiarvoikä hän oli 32 vuotta.

ONKO ELÄMÄSSÄ MUUTAKIN KUIN PRÄTKÄ?

Kyselyssä udeltiin myös motoristikansan **harrastuksia**. Asiaa tiedusteltiin avoimella kysymyksellä ja vastausten perusteella muotoutui seuraavanlainen harrastusten valikoima: valokuvaus, musiikki, kirjallisuus, liikunta, eläimet, metsästyks ja kalastus, laskettelu (suosio oli niin suuri, että katsoin aiheelliseksi irrottaa sen kohdasta "liikunta" ja laskea sille oma kannatuksensa), taideharrastukset (käsityöt, maalaus, veisto ym.), tekniset harrastukset ja kohta "muut", mihin pääsivät esimerkiksi kaljanjuonti, postimerkkeily, tietokoneet, puutarhatyöt, kielen opiskelu, talonkorjaus, järjestötoiminta jne.

Kokoonumisajoissa ja huoltoasemilla törmätessä harvemmin tulee tiedusteltua toisen ammattia tai harrastuksia — ne ovat ikään kuin kiellettyjä puheenaiheita: vetäessään ajoasun päälle, kypärän päähän ja lähtiessään baanalle, motoristi muuttuu tavallaan toiseksi ihmiseksi, ajatukset liikkuvat pois tasolla, eikä työasioista tms. puhuta. Niistä voidaan puhua sitten, kun "vaihdetaan minää" ja palataan normaaliin (?) olotilaan. (Mikä nyt on motoristille normaali olotila...)

Liikunta oli harrastuksista suosituin: kyselyyn vastanneista naisista 75 % ja miehistä 51 % ilmoitti harrastavansa liikuntaa aktiivisesti. **Eriytisesti laskettelu** mainittiin joka kymmenessä vastauksessa. Motoristit toivovat (kyselyn viimeisissä kohdassa: mitä tapahtumia tai toimintaa toivot MP 69:ltä) kesäisten kokoonumisaajojen lisäksi tapahtumia myös talveksi, eikä välttämättä edes moottoripyöräilyyn liittyviä. Nämä kaksi esiintullutta ajatusta jokin kerho voisi yhdistää ja järjestää motoristien lasketteluviikonlopun. Pyöräisen seisonta-aikana mikään ei maistu yhtä makealle kuin saada puhua moottoripyörästä yöt ja päivät hyvässä seurassa, muualakin kuin kapakassa.

Harrastuksista erottuivat suosikeiksi myös valokuvaus ja musiikki, joita yli 10 % motoristeista harrastaa, sekä lukeminen (miehet 8 %, naiset 32 %) ja metsästyks ja kalastus (M 12 %, N 3 %). Vain muutamalla harvalla ei jää aikaan muihin harrastuksiin kuin moottoripyöräilyyn. Mp-kerhotoimintoihin aktiivisesti osallistuvilla tämä on vähintään ymmärrettävää...

"PARASTA, MITÄ VOI TEHDÄ HOUSUT JALASSA"

Kyselyssä tutkittiin motoristien asenteita kysymyksellä mitä asioita pidät moottoripyöräilyssä tärkeimpinä. Vastaajien piti laittaa annetut 12 vaihtoehtoa tärkeysjärjestykseen asteikolla 1—12 siten, että **tärkein** on numero yksi.

Vaihtoehdot olivat:

- 1) itsenäisyys ja riippumattomuus
- 2) vauhti
- 3) pyörän kätevyys ja näppäryys autoon verrattuna
- 4) näyttäminen kavereille (pyörän ja asujen)
- 5) massasta poikkeaminen
- 6) koneen hallitsemisesta tuleva fiilis
- 7) itsensä hallitsemisesta tuleva fiilis
- 8) ns. "tavallisten" ihmisten ihailu ja ihmettely
- 9) kuuluminen tiettyyn joukkoon, motoristihenki
- 10) matkailu
- 11) erilaisiin ihmisiin tutustuminen yhteisen harrastuksen kautta
- 12) muu, mikä _____

Annetuista vaihtoehdoista muodostui seuraavanlainen **tärkeysjärjestys (kaikki vastanneet):**

1. itsenäisyys ja riippumattomuus (11.25)
2. kuuluminen tiettyyn joukkoon, motoristihenki (12.40)
3. matkailu (12.85)
4. erilaisiin ihmisiin tutustuminen yhteisen harrastuksen kautta (13.08)
5. pyörän kätevyys ja näppäryys autoon verrattuna (17.82)
6. koneen hallitsemisesta tuleva fiilis (19.94)
7. itsensä " - " (20.75)
8. massasta poikkeaminen (23.81)
9. vauhti (25.84)
10. ns. "tavallisten" ihmisten ihailu ja ihmettely (30.01)
11. muu (30.29)
12. pyörän ja asujen näyttäminen (33.66)

Suluissa olevat luvut kertovat, miten tiukka kamppailu kunkin sijan välillä on ollut. Luvut on saatu laskemalla yhteen kunkin vastaajan antamat sijaluvut ja jakamalla summa sitten sadalla, jotta se olisi helpompi silmin hahmottaa.

"Itsenäisyys ja riippumattomuus" erottuu selvästi tärkeimmäksi. Sijat 2—4 ovat melko lähellä toisiaan ja muodostavat ykkösen kanssa selvästi neljän kärjen sijoihin 5—12 verrattuna.

Kohdassa "muu" oli useilla ykkös- tai kakkos-sijan arvoisia asioita, jotka ansaitsevat tulla mainituksi erikseen. Niiden sijoittumista yhdenneksitoista voi kutsua tilastolliseksi virheeksi...

Tässä kohdassa mainittiin mm.:

- kosketus luontoon
- **rakkaus moottoripyörään**
- sormien rasvaisuus
- pyörän tekniikan tunteminen ja oppiminen
- stressistä irtautuminen
- **anopin kiusaaminen**

- kansainvälisyys
- kulttuuriin/kulttuureihin tutustuminen
- **parasta, mitä voi tehdä housut jalassa**
- vastatuuli
- **nahkapuku tukee vatsaa**
- kerhotoiminta

Olen laskenut erikseen pyörällisten mies- ja naismotoristien ja pyörättömien mies- ja naismotoristien arvojärjestyksen (**taulukko 1**), kaikkien alle 30-vuotiaiden versus 30-v. ja yli 30-vuotiaiden arvojärjestyksen (**taulukko 2**) sekä niiden arvojärjestyksen, jotka ovat sitä mieltä, ettei EAK:ta (ennakoivan ajon kurssia) tarvita (**taulukko 3**). Kaikki naiset olivat 100 %:sti EAK:n kannalla, joten viimeksi mainitussa ryhmässä on vain miehiä.

Taulukoissa vasemmalla luvut yhdestä kahdeentoista ovat annetut vaihtoehdot (ks. edellä) kysymyksessä esitettyssä järjestyksessä. Sarakkeissa olevat luvut muodostavat sen sarakkeen ryhmän vastausten perusteella saadun arvojärjestyksen, tärkeimpänä pidetty seikka ykkösenä ja vähemmän tärkeä numero 12.

Taulukossa 1 ensimmäisen sarakkeen eli miesten mielipide tärkeysjärjestyksestä muodostui samaksi kuin miesten ja naisten yhdistetty järjestys. (ks. edellä: kaikkien vastausten muodostama tärkeysjärjestys). Naiset eivät alivoimallaan paljoa pystyneet tilastoja kääntämään, joskaan järjestykset eivät huomattavasti poikkea toisistaan.

	Miehet	Naiset	M/ ei pyör.	N/ ei pyör.
1	1	2	2	1
2	9	9	7	5
3	5	7	6	8
4	12	12	9	9
5	8	8	11	6
6	6	5	7	10
7	7	6	9	11
8	10	10	12	7
9	2	3	4	3
10	3	4	1	2
11	4	1	3	4
12	11	11	5	12

Taulukko 1: Mitä pidät tärkeimpänä moottoripyöräilyssä.

Vaihtoehdot 1—12 vas.reunassa. Sarakkeissa arvojärjestys. Arvostetuin ensimmäisellä sijalla, nro 12 vähiten arvostettu.

Taulukosta 1 huomataan, että vaihtoehdot 1) itsenäisyys ja riippumattomuus, 9) motoristihenki, 10) matkailu ja 11) erilaisiin ihmisiin tutustuminen yhteisen harrastuksen kautta ovat kaikilla sijoilla 1—4. Sijoista 5—12 ollaan myös hämmästyttävän yksimielisiä.

lällä ei asioitten arvojärjestykseen laittamisen suhteen näytä olevan motoristeilla suurtakaan merkitystä. **Taulukosta 2** näkyvät alle 30-vuotiaiden ja yli 30-vuotiaiden tärkeysjärjestykset. Alle 30-vuotiaat pitävät motoristihenkeä ja yhteenkuuluvuutta tärkeämpänä kuin itsenäisyyttä ja riippumattomuutta, mutta muutoin arvojärjestykset eivät monessakaan kohtaa poikkea toisistaan.

ALLE 30-V. 30-V. JA YLI

	ALLE 30-V.	30-V. JA YLI
1	2	1
2	9	9
3	5	5
4	12	12
5	8	8
6	6	6
7	7	7
8	10	11
9	1	2
10	3	3
11	4	4
12	11	9

Taulukko 2: Mitä pidät tärkeimpänä moottoripyöräilyssä, vas.reunassa vaihtoehdot 1—12. Sarakkeissa 1) alle 30-vuotiaat sekä miehet että naiset ja 2) yli 30-vuotiaat miehet ja naiset. Sarakkeissa tärkeysjärjestys ykkösen ollessa arvostetuin.

EAK:ta tarpeettomana pitävillä (**taulukko 3**) sijoilla 1—2 ovat kohdat 6) koneen hallitsemisesta tuleva fiilis ja 7) itsensä hallitsemisesta tuleva fiilis! Onko tämä tulkittavissa siten, että nämä yksilöt hallitsevat pyöränsä ja mielestään siis aiheellisesti pitävät EAK:ta tarpeettomana? Ovatko he myös sitä mieltä, että kukaan muukaan ei em. kurssia tarvitse ja vaaratilanteista selviää kokemuksella, jos ennättää kokemusta hankkia ennen vaaratilannetta. EAK-kouluttajat keskustelisivat varmasti mielellään näiden parin motoristin kanssa. (Tähän ryhmään ilmoittautui todellakin vain kaksi miesmotoristia, onneksi.)

Nämä ns. hallitsemisfiilis-vaihtoehdot ovat kärkeisijolla myös muilla luokilla heti neljän aiemmin mainitun ensisijaisen kohdan jälkeen. Ainoastaan naisilla, joilla ei ole omaa pyörää, nämä kohdat (6 ja 7) jäävät tärkeysjärjestyksen häntäpäähän (ks. taulukko 1). Tämä selittyy sillä, että heillä ei ole koskaan ollutkaan pyörää, kun taas kaikilla luokassa "miehet/ei pyörää" olevilla miehillä on kuitenkin joskus ollut pyörä. On mahdotonta arvostaa pyörän hallitsemisesta tulevaa hyvää oloa, ellei sitä ole koskaan kokenut.

VAIHTO-EHTO	EI EAK:TA
1	4
2	3
3	8
4	12
5	10
6	1
7	2
8	11
9	4
10	9
11	4
12	4

Taulukko 3: Mitä pidät tärkeimpänä moottoripyöräilyssä. EAK:ta tarpeettomana pitävien tärkeysjärjestys, tärkein nro 1. Vasemmalla annetut vaihtoehdot.

VAPAA MENEMÄÄN — JOS ON RAHAA

Yli 80 % motoristeista on matkustanut moottoripyörällä ulkomailla. Rahaa motoristeilla mp-matkailuun menee vuosittain keskimäärin 2500 — 4000 mk. Tähän lukuun eivät sisälly vakuutusmaksut, varaosat, pyörän vaihdot ja varusteet eli mukaan on laskettu vain varsinaiseen matkailuun uppoava raha (bensaan, ruokaan ja majoitukseen). Em. summa kuluu jo pelkästään kotimaanmatkailuun — jokainen arvaa summan kaksinkertaistuvan niinä kesinä jolloin reissataan rajojen takana. Jo reilut 10 000 kilometriä kesästä ajettaessa kuluu pelkästään bensaani lähemmäs kaksituhatta markkaa.

MP 69:N YHTEYDET LIIKENNE-TURVAAN, -MINISTERIÖÖN JA -VAKUUTUSYHDISTYKSEEN?

Yli puolille jäsenistä eivät kerhon yhteydet Liikenneturvaan, Liikenneministeriöön ja Liikennevakuutusyhdistykseen **ole selvillä.** Motoristi-lehden jutuissa on näiden instituutioiden nimiä esiintynyt kuitenkin sen verran, että suurin osa tavalla tai toisella tietää MP 69:n olevan tekemisissä niiden kanssa, mutta pieni selvitys olisi paikallaan. Asia korjaantuu selkeällä artikkelilla kerholehdessä.

ANNATKO MUIDEN NÄPELÖIDÄ RAKKAIN TASI

Musiikkiharrastuksen puolella on mitä erilaisimpia kursseja aina viulunrakennuksesta hannerin virityskurssiin, kotikokeille löytyy kasvisruokakursseja, on puutarhanhoitokursseja, itsensä hoitamista käsitteleviä kursseja — mutta **missä**

ovat moottoripyörän huoltokurssit?! Samalla tavalla kuin pesemme, paikkaamme ja parsimme vaatteemme, olettaisimme meidän pitävän huolta moottoripyörästämme, vaan harvemmin näin on. Tämän ajatuskulun innoittamana kyselylomakkeessa tiedusteltiin motoristeilta, missä määrin kukin huoltaa itse pyöräänsä ja löytyykö kiinnostusta pyörän huoltokursseille.

**Pyörän huoltokurssia puolsi 92 % vastan-
neista,** joista 6 % ilmoitti, ettei itse tarvitse sitä, mutta tietää suuren joukon muita, jotka tarvitsivat ja kannattivat kursseja. Vain 8 % oli sitä mieltä, ettei huoltokursseja tarvita lainkaan.

Neljännes motoristeista osaa tehdä itse kaikki tarvittavat huollot pyöräänsä, yli puolet motoristeista huoltaa sitä jollain tavoin (toiset enemmän, toiset vähemmän) ja teettää vaativimmat korjaukset ammattilaisilla, ja vain nelisen prosenttia ei tee itse pyörälleen mitään eikä osa tästä joukosta edes halua oppia tekemään mitään.

Motoristit voisi halutessaan näiden vastausten perusteella jakaa moottoripyörillä **ajajiin** ja moottoripyöräilyn **harrastajiin.** Onhan aivan eri asia ajella 1000 kilometriä kesässä silloin kun aurinko paistaa, kuin ajaa 20 000 km aloittaen lumien sulassa ja lopettaen ensi lumien saapessa (talvimotoristit asia erikseen...) ja siinä välissä tuhria näppinsä rakkaan pyöränsä kanssa monen monta kertaa. Jako ei tarkoita olla tuomitseva vaan toteava. Sama jako on monessa muusakin asiassa esim. autoilussa: vielä harvempi autolla ajava todella **harrastaa** autoilua viimeisen päälle.

Huoltokurssin ajankohdaksi 57 % vastaajista suositteli talvea, kevättä/kevättalvea. Toivomus oli, että kurssi olisi jo siinä vaiheessa, kun varsinaiset kokoontumisajot, lomakaudet ja muut kesäpuuhut eivät ole vielä alkaneet. Myös syksy sai paljon kannattajia ja monet olivatkin sitä mieltä, että kurssin pitäisi olla sekä ajokauden alkaessa että sen päättyessä. Tärkeänä pidettiin myös kurssin alueittain järjestämistä — huoltokurssi on kuitenkin heikko motiivi ajaa Ivalosta Tampereelle. Jotkut toivoivat jopa merkkitoh-
taisia kursseja; näitä ehdotettiin pidettävän merkkitokoontumisten yhteydessä. Valtaosalle riittäisi varmasti yleisluontoinen kurssi, joskin Guzzien ja Harrikoiden ongelmat vaatisivat ehkä oman osastonsa...!?

EAK

Ennakoivan ajon kursseja piti tarpeellisina 99 % vastaajista. Kurseille oli osallistunut 20 % . (Osallistumisprosentti tuskin valtavasti kaunistuisi, vaikka mukaan olisi laskettu myös muille kuin MP 69:n järjestämille EAK:lle osallistuneet, mitä kyselyssä ei otettu huomioon). Syitä miksi EAK:lle ei oltu otettu osaa olivat mm. ajan

puute, ajankohdan epäsovelius, lasten hoitovaikeudet ja että ennakkotieto ei tavoittanut. Kaksi viimeistä syytä lienevät todellisia, mutta aikaa-han on aina juuri siihen, mitä pitää ensiarvoisen tärkeänä.

Eräät totesivat suoraan, etteivät itse tarvitse EAK:ta, mutta toiset... aloittelijat ja muut sellaiset tarvitsevat. Tämä taitaa olla vaarallisen monen mielipide. Miten olisi mp:n vakuutusmaksuista 10 %:n alennus, jos olet osallistunut keväällä moottoripyörän EAK:LLE?

PYÖRÄN SELKÄÄN JA BAANALLE

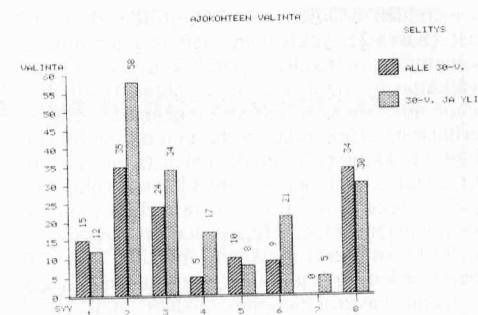
Ajokohteen valinta tapahtuu motoristeilla hie-
man eri tavalla ja eri syistä kuin esimerkiksi auton omistajilla. Valinnan perusteita tiedusteltiin kysymyksellä "miten valitset koti- ja ulkomaiset matkat: ohteesi?". Esimerkiksi annettiin vinkkinä "kokoontumisajokalenterista, hetken mieltäjohteesta, kavereiden menojen mukaan, sukulaisten tai tuttavien asuinpaikan mukaan jne."

Muutama lonely rider vastasi, ettei harrastus perustu hänellä joukkoliikkeitä. Meitä on moneksi: joillekin matkamotoristeiksi itseään kutsuville riittää ajelu jengin mukana kymmenen kilometrin päähän Kesoilille kahville.

Ajokohteen valintaan vaikuttaa ilman muuta useampi seikka kerrallaan: vaikka kohde valit-
taisiinkin kokoontumisajokalenterista, vaikuttaa lähtöön ratkaisevasti samalla myös paikan kiinnostavuus, muut suunnitelmat, rahatilanne ja minne mahdollinen saman kerhon muu jengi on lähdessä. Tästä syystä kuva 2:n ja taulukko 4:n prosenttien summiksi tulee huimasti yli 100 % — prosentit kertovat kuinka suuri osa oli kunkin syyn maininnut. Eli esimerkiksi naisista 71 % ei valitse matkan päättään **pelkästään** kokoontumisajokalenterista, vaan luku tarkoittaa sitä, että vastanneista naisista 71 %:lla oli **eräänä** valinnan kriteerinä tämä vaihtoehto.

Valintakriteerit (taulukossa 4 ja kuvassa 2 "syyt") olen luokitellut seuraavasti:

- 1) kokoontumisajokalenteri
- 2) hetken mieltäjohteesta
- 3) kavereiden menojen mukaan
- 4) sukulaisten ja tuttavien asuinpaikkojen mukaan
- 5) kiinnostavat paikat (kulttuuri, luonto, maise-
ma, nähtävyydet,...)
- 6) suunnitelmat
- 7) omat aiemmat kokemukset ja ystävien kerto-
mukset ja suositukset
- 8) muu (matkaesitteet, uudet paikat ja tiet, moot-
toriturheilu- ym. kilpailut, työt, rahatilanne,
FIM 1. maahan, missä FIM kunakin vuonna
on)

AJOKOHTEEN VALINTA

SYV	NAISET %	MIHET %
1	71	54
2	29	41
3	29	16
4	26	17
5	39	32
6	16	15
7	0	6
8	13	10

Taulukko 4: Miten valitset ajokohteesi? Vasemmassa sarakkeessa valintakriteeri (ks. luokittelu toisaalla), oik. puoleisissa sarakkeissa nais- ja miesmotoristien käyttämä valintatapa prosentteina.

Kohtia 1 — 4 oli ehdotettu esimerkkinä kyselylomakkeessa, joten niiden saama "äänivyöry" verrattuna vaikkapa kohtaan 7 johtuu myös valintatilanteen helppoudesta.

Sattumoisin ei kukaan alle 30-vuotiaista (**kuva 2**) eikä naismotoristeista (**taulukko 4**) maininnut ajokohteen valintakriteerikseen aiempia kokemuksia, vaikka niitäkin varmasti myös em. ryhmällä on ja ne vaikuttavat valintoihin. Toisaalta voi olla turhauttavaa mainita vastaustilanteessa koko asiasta, koska jo kokoontumisajokalenterista ajokohdetta valittaessa asiaan vaikuttavat kokemukset ko. paikasta — jos siellä on tullut rillestelyä edellisenä kesänä tai muuta vastaavaa. Tässäkin asiassa kuten yleensä elämässä kaikki vaikuttaa kaikkeen ja jo valintakriteerien luokittelu on sinänsä mielivaltaista ja omille varpailleen astumista.

Motoristi on sosiaalinen olento

Yllätyksellistä on se, että tämän vastauksen perusteella yli 30-vuotiaat liikkuvat enemmän

kavereiden menojen mukaan kuin alle 30-vuotiaat. (Kuva 2). Äkkisiltään olettaisi nuorempien ennemminkin liikkuvan porukoissa ja menoihin vaikuttavan muiden menot. Johtuuko yli 30-vuotiaiden joukkoliikkumisen kannatus kenties erilaisesta elämäntilanteesta: kun on puoliso ja lapset riekumassa rinnalla päivästä toiseen, on kiva lähteä vanhojen kamujen kanssa viikonlopuksi kokkareisiin. Tai edes ilta-ajelulle muiden kerholaisten kanssa. Moni "sitoutunut" vastaaja kyllä korosti, että matkaan lähdetään yhdessä puolison kanssa ja jos tämä lasketaan kuuluvaksi kohtaan "kaverin menojen mukaan" matkaaminen, antavat %-luvut motoristeista turhan epäitseenäisen käsityksen.

Toinen melko yllättävä seikka on se, että naiset valitsevat ajokohteitaan kokoonntumisajokalenteista enemmän kuin miehet. (Taulukko 4). Syitä tähän voisi pohtimalla pohtia ja lopulta pistää pystyyn kilpailun, jossa kymmenen paras ehdotusta palkittaisiin kaljatuopilla. Eräs syy saattaisi olla se, että naismotoristi on yleensä melko yksin pyörineen — ystävätärpiirissä ei hyvin monella toisella ole pyörää, joten on luonnollista lähteä kokoonntumisajoihin tutustumaan toisiin motoristeihin, saada puhua suunsa puhtaaksi moottoripyöristä aamusta iltaan ja yöhön, ja tuntea itsensä normaalkiksi ihmiseksi. Naismotoristia kun jotkut tuppavat pitämään epänormaalina ihmisolentona.

Hetken mielihohteeseen perustuva ajelu on yleistä kaikilla, mikä kuvastuu myös kohdassa "mikä m-pyöräilyssä on tärkeintä" (ks. edellä): itsenäisyys ja riippumattomuus. Ilmeisesti yksiköiden ja kakkonen kisailevat tässä keskenään: kumpi on tärkeämpää — itsenäisyys ja riippumattomuus vai tiettyyn joukkoon kuuluminen. Motoristi arvostaa vapautta ja on samalla laumaeläin. Tärkeysjärjestystä on tämän kaltaisissa asioissa kuitenkin mielettöntä etsiä: sukupuolesta riippumatta on motoristi Suomessa alituisine "pyörä mielessä" —ajatuksineen niin yksin ja yksinäinen, että kokoonntuminen saman henkisten karpäsen puremien kanssa on jo mielentervedellisesti tärkeää.

TASOKASTA OHJELMAA KOKOONTUMISAJOIHIIN!

Kyselyn viimeisessä kohdassa tiedustelin, mitä muita tapahtumia tai millaista toimintaa toivot MP69:ltä. Näistä toiveista ja vinkeistä on kerhon hallitus saanut yksityiskohtaisemman selonteon alkusyksystä — tilaa säästämiseksi tiivistän tähän joukosta selvästi erottuneita ideoita, joilla oli kannatusta useammassakin vastauspaperissa.

Kokoonntumisajoihin toivotaan ohjelmaa, jota ne olisivat muutakin kuin "tee se itse" -viikonloppuja: ryyppäämistä ja makkaranpaistoa. Kokkareet voisivat olla teemakokoonntumisajoja esim. jonkin festivaalin yhteydessä, jolloin järjestäjien ei tarvitsisi vaivata päätään ohjelmansuorittajien etsimisellä.

Jo lukuisien kok.ajojen joukkoon ehdotettiin vielä lisättäväksi seniorikokoonntumisajo yli 40-vuotiaille, kok.ajo maalis-huhtikuussa, "kiertoaajelu kokoonntumista" eli useamman päivän etappiajoo, sekä tapahtumia, jotka eivät varsinaisesti liity moottoripyöräilyyn. Viimeksi mainitun kaltaisia tapahtumia on helpoin järjestää talvella (esim. edellä mainittu lasketteluviikonloppu), mutta mikä ettei jonkin teeman ympärille sellainen synny kesälläkin. Missä kaksi tai useampi motoristi kokoonntuu, niin siellä puhutaan pyöristä oli varsinaisen teema sitten mikä tahansa, että sikäli...

Kurssitusta

Motoristien ensiapukursseja toivottiin järjestettävän alueellisesti — tällöin olisi viisasta, että valtakunnallinen ja muutama paikallinen kerho ko. alueella toimisivat yhdessä, koska ei esim. MP 69 tai mikään paikallinen kerho yksin saavuta tehokkaasti tietyn alueen kaikkia motoristeja. Kysyttäessä ensiapukurssien tarpeellisuutta 98 % vastaajista oli sitä mieltä, että erillisiä motoristien ea-kursseja kaivataan. EAK:n osalta toivomuksena ovat jatkokurssit.

Euroopan kokoonntumisajokalenteri

Motoristi-lehteä toivottiin kerran kuussa ilmestyväksi. Lehteen ehdotettiin painettavan huoltovinkejä esim. vinkki per lehti. Ennen ajokauden alkua motoristit haluavat lehteen Euroopan kokoonntumisajokalenterin ja luettelon suositeltavista yöpymispaikoista. Tämä vaatii jo jäsenienkin aktiivisuutta: jokainen ulkomailla reissannut voisi helpottaa toimituksen paineita kirjoittamalla lyhyesti omat suosituksensa ja varoituksensa Euroopan mantereeseen seikkailujen tuomien kokemusten perusteella. Näistä talven mittaan tulleista lappusista toimitus koostaisi viimeistään huhtikuun numeroon (, joka myös ilmestyisi huhtikuussa) reissunkestävän vinkki-lehtisen.

Toivomuksia, ehdotuksia ja ideoita tuli niin runsaasti, etteivät MP 69:n resurssit yksin riitä niitä toteuttamaan. Paikalliset ja alueelliset kerhot saavat varmasti ideoita käyttöönsä ja voivat toteuttaa niitä meidän kaikkien huviksi ja hyödyksi, vapaasti soveltaen, yksin tai yhdessä MP 69:n kanssa. Jokohan ensi kesänä tavataan Tuusniemen paskanheittofestivaaleilla?

Raotetaan salaisuuden verhoa jo nyt seuraavasti:

**KONTIO
1990
RALLI**

**06.—08. 07.1990
kontrollipaikka
Sodankylässä**

Osallistumismaksu 95,— ennakkoilmoittautuneilta ja 125,— jälki-ilmoittautuneilta.

Mahdollisuus sisämajoitukseen omalla kustannuksella.

YHTEYS : Kari Syrjänen puh.kotiin 917-197 227

TIET KUNNOSSA; TULE VAIKKA POTKULAUDALLA

XV VETERAANIRALLI
ILOMANTSI, RUHKARANTA 27.-29.7.1990

Kokoonntumisajo on tarkoitettu vanhoille moottoripyörille.

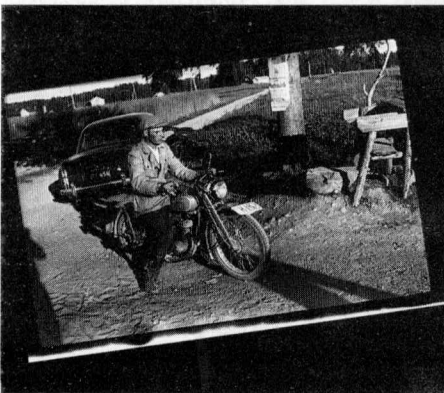
Järjestäjä: VMPK / Itämaankiitäjät, Pohjois-Karjala.

Tiedustelut: Petri Makkonen puh. 973-872 007

Sunnuntaiajelun juhlaa 1950 -luvulla: brittipyörä, soratie metsässä, uusi Vauhti-Ville puku, kunnan kääntövarsilapikkaat, tärinänsuojavyö. Vain kypärän turva-arvo puutteellinen.

Esko Koskisen albumista

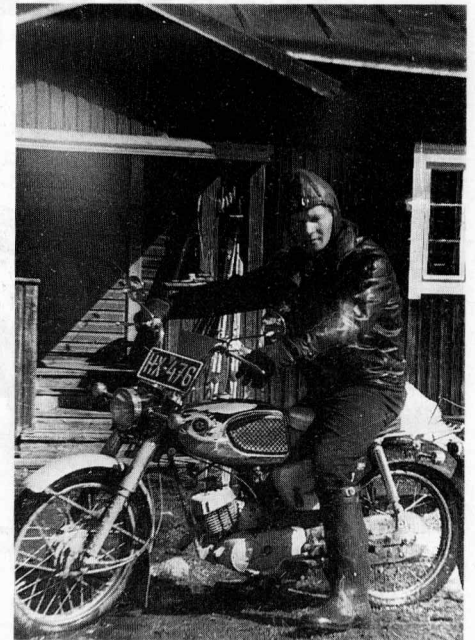
Moottoripyörän arkea 1950 -luvulla: työmiehen työasu kesäoloissa myös ajoasu; lippalätsä, tuulikangastakki, pussihousut ja kumiteräsaappaat. Takana ajankohdan autohistoriaa.

Esko Koskisen albumista

Metsurin työmatkoille ja vapaa-aikaan 1960

Ajankohdan käyttöpyörä, nahkapäähine, luja nahkapusero, työhousutja kumisaappaat jo suukiristein.

Eero Mikkolan albumista

Motoristit esittivät Siitama-viikonlopussa elokuussa 1989 kavalkadin Suomen 50 v. takaisesta historiasta aidoissa kampeissa. 300-päinen joukko koki esityksen vahvasti, sillä harvoin tämänkaltaiseen esitykseen on tilaisuus.

PYSTÖMETSÄ

On lokakuu nyt lopuillaan,
tiet liukkaina mustasta jäädä
Vaan Pystymettä kun ajetaan
ei paljon piitata säästä

Me saavuimme tänne pyörillä
joka puolelta ympäri Suomen
Oli lähdetty taivalta taittamaan
jo kun varhainen oli huomen

Vie Heinolassa tie metsähän,
tuo tie yhä kapeneva
Ja saavumme rantahan järven sen,
mis on saari ajelehtiva

Pian metsän siimeksessä
on teltat pystyssä
On tulta kaminassa
ja valo lyhdyssä

Taas siihen telttain eteen
myös tehtiin nuotio.
Niin kiehutetaan vettä,
myös loorat paistellaan
Ja palan painikkeeksi
kovaa teetä maistellaan

On nuotiolla ja telttain yllä
melkoinen sadepyyry
Mut sisältä telttain kuuluu kyllä
lauu ja naurun rymy

Yöllä kunnolla pala ei kaminakaan,
on teltassa kitku ja häkä
Joku ulkona käy asioillaan,
pala sisälle taas näin todeten vaan:
Oho, kylläpä lohkesi räkä

Koittaa jälleen uusi aamu.
Sekin on oma lukunsa;
kas uurmaakarikin männyn alta
löys märjän ajopukunsa

Kun ympärilleni katseen luon,
nään myllerretyn mannan
Ja sammuneen nuotion tuhkassa tuon
myrskylyhdyn ja kahvipannun
Kun kurkistan alle katajan,
sieltä näkyvi kattilan kylki,
ja melkein pä teltan ovella on
sateen hakkama Pitkäsylki

Viel aamusaikat me keitettiin
— jotkut tosin joi pelkkää vettä
Kamat pyörien päälle heitettiin
ja yhteen ääneen todettiin:
oli Juhlaa taas Pystymettä

Esko J. Salo
1. 11. 1989

KERTOMUS ERÄÄSTÄ, JOKA HALUSI TUNTEA SEKSIIN KAHDEN PYÖRÄN PÄÄLLÄ

Motoristin joulunumeron kansikuva saattoi aiheuttaa seksikästä viritystä katsojalle. Siksi toimituksella oli syy kaivaa lehdestä kerhon alkuaikoina julkaistu juttu, todennäköisesti jonkun kerholaisen saksalaisesta mp-lehdestä suomentama. Niihin aikoihinhan moottoripyörää — automainontaa matkien — alettiin mainostaa vähäpukeisen naisvaralon houkutuksella. Ja näin siinä sitten kävi erälle nuorukaiselle.

Klaus-Dieter oli mukava poika. Nykyaikainen, avoin ja aina valmis käyttämään hyväkseen elämän tarjoamia mahdollisuuksia. Kasvatuksessa, sivistyksessä, ammatissa ja liikenteessä hän oli joka suhteessa normaalikultturi. Hän omisti auton ja riittävästi taskurahaa sivistääkseen itseään asiaankuullualla kirjallisuudella — käsittelipä se sitten ammattijulkaisuja autoista tai seksistä. Hän tunsikin Hockenheimin, Lady Chatterleyn (kuulu seksikirjallisuuden klassikko. toim.huom.) ja naapurista pienen blondiinin. Tietenkin niksit, joilla porvarillisesti autosta tehdään urheiluvaunu, olivat hänelle ainakin teoriassa yhtä tuttuja, kuin niksit joilla kiusoitellaan tyttöjä. Tosin hänen -64 mallinen Volkswageninsa ei ollut erikoisemmin sopiva mihinkään, eikä edes käytetty Rolls Royce ollut ajateltavissa.

Dieterille olisi ehkä ikuisesti jäänyt salaisuudeksi elämän kaikkein korkein tunne, ellei olisi löytänyt eräästä lehdestä moottoripyöriä käsittelevää artikkelia. Mitä siinä kerrottiin moottoripyörästä ei ollut erityisemmin houkuttelevaa, mutta sitten kirjoittaja väitti, että moottoripyörät ovat mielettömän seksikkäitä. Niin sen täytyi ollakin, kun jutun kuvituksessa oli alaston tyttö pyörän satulassa kypärä päässä. Kuva sai Dieterin silmäterät laajenemaan, häntä ihastutti tämä näky ihmisestä ja koneesta. Se syytti hänessä samoja tuntemuksia kuin naapurin blondiini. Jospa hän hankkisi pyörän ja kulkisi sillä ympäriinsä — se olisi jotain. Tytöt hämmästyisivät. Jopa hurja musta nainen diskoteekissa kiinnostuisi hänestä kun hän olisi niin suuren voiman ja energian valtiain.

Tämän jälkeen Dieteriltä ei jäänyt huomaamatta mikään, millä oli vähänkään tekemistä moottoripyörien — lue seksin —

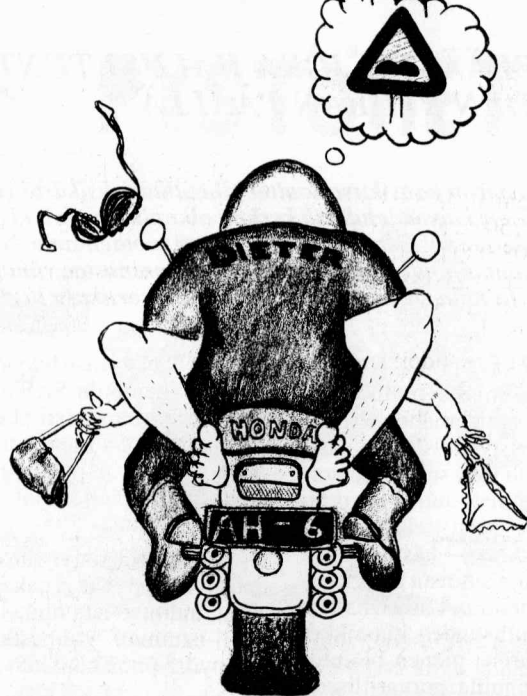
kanssa. Hän somisti huoneensa kaikilla mahdollisilla keinoilla. Siellä oli paristoja, Chopperjuliste jota koristi alaston tyttö, voimakas peppu joka ojentautui kutsuvana kohti kuin allaolevat pakoputket sekä ärhäkkä kone, jonka päällä sojotti kaksi samanlaista kutsuvaa rintaa.

Dieter uneksi nyt vain moottoripyörästä, pausivista povista ja pakaroista, pitkistä säärivistä, hulmuavista hiuksista sekä liikkuvan ”tuli-istuimen” voimasta ja kyvystä. Moottoripyörä pitää hankkia!

Oikean koneen valinta tuntui vaikealta. Aina kun hän otti moottoripyörän esitteen käteensä, viehättävät tytöt vinkkasivat, nauroivat ja leijuivat häntä kohti. Sievä punatukka esimerkiksi katseli ihailleen erään nuorukaisen silmiinpistäviä, ajattomia kasvoja. Nuorukainen osoitti miehisyttään ja paremmuuttaan seisomalla jalat levällään ”ratsunsa” päällä. Eräs mainos lupasi ostajalle heti kaksi mukavaa tyttöä, jotka tekisivät solakan koneen omistajan kadehdittavaksi.

Lopulta Dieter päätyi jalorotaiseen mustaan. Hän kumartui tankin yli ja antoi puoliavoimen rintansa koskettaa sitä. Hän sulki silmänsä, kyllä, se, se oli! Hän tunsikin villin ratsun säärinsä välissä. Kohta hän kiittäisi 180 km tuntivauhtia katua, peloissaan häneen takertuva tyttö takaistuimella. Hän tuntisi tytön pyöreiden selässään, tämän kädet lanteillaan. Tyttö kirkuisi, mutta hän ei kuulisi sitä kuuden pakoputken aiheuttaman melun läpi. Pah, naisväki!

Dieter venytteli ahtaassa, koko miehyyden esiintuovassa ajopuvussaan. Hän unohti diskoteekin mustan tytön ja vinkkasi erälle hoikalle tyypille hänen ympärillään tunkeilevien tyttöjen piiristä: ”Tulehan tän-

PK-90

ne, sinäkin saat kerran, jos sinulla vain on rohkeutta." Ei täppänyt.

Mutta nyt ei enää ollut aikaa unelmille. Nyt oli kone, tosin ilman kuutta pakoputkea eikä tyttöäkään oltu mukaan toimitettu. Ja kun hän nouti naapurin blondiin ajelulle, sekin tuotti pettymyksen. Tyttö ei edes aikunut riisuuntua. "Sinä varmaan punot juonia", sanoi tyttö eikä antanut edes hiuksiensa hulmuta. Mutta kaupungin discon edessä Dieter hallitsi miehisiyyden osoittamisen kovilla ajattomilla kasvoilla, istu-

lla hajasäärin koneen päällä. Vain kiitäminen katua pitkin 180 km vauhtia aiheutti hänelle vaivaa. Niinpä hän jäi sata kilometriä alle tämän unelmavauhdin ja yhä odotti eroottisia tapahtumia ja tuntemuksia.

Pitkällä suoralla se tapahtui! Kyllä, niin se oli! Se mikä teki pienet tytötkin niin villeiksi kahden pyörän päällä: se kihelmöi! Se syyhyisi käsissä ja jaloissa. "Huiiii", kiljui takana istuva blondiini hänen korvaansa. "Aiotko pudottaa minut?" Dieter hiljensi vauhtia ja niin oli koko kiihotus poissa. Tylsä moottoripyörä! Seksi, joka on riippuvainen kierrosluvuista. Ja miten olisi jatko moottoripyörän ja seksin kanssa? Ei, siihen olisi hänen vanha Volkswageninsa toki

käytännöllisempi ja myös sateella parempi. Kun ensin olisi pyydystänyt "pupusen"-

Ja sitten hän näki automainoksen, jossa vaalea myrkkä vietteli vanhaa herraa. Typerät naiset!

Dieter vaihtoi kolmoselle, painoi kaasun pohjaan — ja viuh — hän oli poissa. Hän unohti taakseen jääneen tytön, mustan tytön diskosta, unohti Volkswageninsa, jopa tavoittamattoman toiveen Rolls Roycesta. Dieter koki jotain aivan uutta: moottoripyörällä ajon.

Mitä pitäisi vielä kertoa? Kuka sen tuntee, hänen ei tarvitse sitä kuvitella. Ja kuka tahtoo oppia tuntemaan sen, täytyy se kokea. Mutta seksin kahden pyörän päällä jätämme mielellämme niille, joiden täytyy tyytyä siihen mielikuvituksessaan. Niin moottoripyörien kuin tyttöjenkin kohdalla.

Toimittajan on syytä huomauttaa, että tämän jutun syntymän jälkeen pyörämainonnassa on ollut jotain miehiseenkin seksiin viihteeseen, vaikkapa Hondan tarra: "Next to sex I feel my Honda best" ja "Parasta mitä mies voi kokea housut jalassa on moottoripyörällä ajo".

Myydään — Ostetaan — Myydään

YRITÄN MYYDÄ :

Ducati 900 vm. -79 ajettu n. 46000 km lisävarusteineen , Honda 750 cc K 7 käyttöön-ottovuosi -80 ajettu 108 000 km lisävarusteineen ,Douglas 350 cc , Raleigh 500 cc , EMW R 35 , Hondat 125 ja 250 cc vm. -64 + varaosia ja Suzuki 250 cc .

Jos saan myytyä, ostan mahdollisimman hyväkuntoisen litraisen Boxeri-Bemarin (vm. -82 tai uudempi) kokokatteella. Puh ilt. 964 / 847 639 Jussi Kotoneva , 62380 KOSOLANKYLÄ

Ostetaan SHOEI-kokokate, uusi tai käytetty. Värillä ei väliä ,sekä pahuksen pätevän Pannonian äänenvaimentimet. Puh 964/84 639 Jaakko Kotoneva.

Myydään mustapunainen YAMAHA RD 350Fvm.-86. Ajettu 31 000km, hintapyyntö 18 000 mk. Puh 931/680 960 Janne Utrai-

Seuraavat jutut 30. 3. 1990 mennessä Helille!

Pilanpäiten

Myydään

HONDA VFR 1000 - 88

KUIN UUSI, ILMAN VILKKUJA
PEILEJÄ, TULPANHATTUJA
TANKKIMERKKEJÄ YMS
PIENTÄ NIPPELIÄ,
PIENTÄ LAITTOA.

KÄYTY MM MURMANSKISSA -89
NÄYTTÖ RAJAJOOSEPIN TULLIN
TAKAPIHALLA
KAUPANPÄÄLLE 2-KASSILLISTA
LAKKI - RINTA - URHEILU JA
TYÖNSANKARUUDEN MERKKEJÄ

MYÖS VAIHTO KÄYPPÄÄN TAVARAAN
KAALIIN , PERUNAAN TMS
SOITA 90-6445669 PEKO

Myydään

TOSI NOPEA SUZUKI GX 1000

HI-POWER PUTKILLA
VANHEMPIEN MAASTAMUUTON TAKIA
LISÄKSI, TIENVIITTA " KÄLVIÄ 8 KM"
MAITOLAITURIN KEHIKKO 2 KPL,
LIIKENTEEN JAKAJA + "PÄKOLLI-
NEN KIERTOSUUNTA" MERKKI JA
NOIN 70-METRIÄ PIKKILANKAA
KAPULOINEEN (KIEPILLÄ)

NOPEAT VASTAURSET OS:

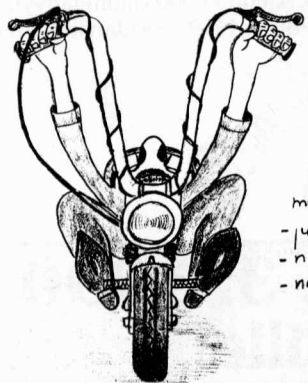
TARMO VILOKKINEN
HINKKAPERÄ
KP 14 (SE NS. ENTINEN MAITOLAITURI KUTYYS)

PS. KAUPAN PÄÄLLE KAINALO -
SAUVAT + MOOTTORIPYÖRÄTUOLI
1300 CC³ (PROJEKTI) SEKÄ
PEJUKONE PULSORATOR M-52
1700 CC³ -METANOL (PROJEKTI)

+ JARRUVARJO + BURN OUT NESTETTÄ

HD-MIES SATAAKO NENÄÄN

ESTÄÄ MYÖS PAARMATUKKEET

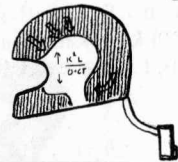
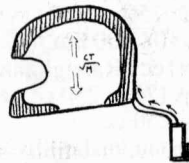

mallit:
- junior
- normal
- necro

1/11-89

BMW-SYSTEM XV

PYGMIFOAM ALLSIZE

ONLY 5-MINUTES

AFTER 5-MINUTES PK-21

NEUVOC TO PYÖRÄÄN

AITOJA KAPITALICTI TUOTTEITA!

UUTUUS

RAKENNA PYÖRÄSTÄSI LÄNSI-MALLINEN

TEHTAAMME TUOTTEITA SAATAVANA MM:

- ENDURO TAKASUUNTAVILKKUJA
- SPORTIVO OIKEAA ETUVILKKUA
- HÄIRINTÄSUOJATTUJA TULPAN SUOJUKSIA

1/11-89

PIDA VAUHTI TAVARA VAHAN O

LINK v/o MYRMANSK

GOVERNMENT

Hallituksen kokous Lyllyssä, Pirkanmaan Matkamotoristien Peltolassa, sunnuntaina 25.11.1989. Koko hallitus läsnä.

- aloitettiin normaaleilla rutiineilla
- käsiteltiin kokoontumisajoja:
Kontio-ralli 1990: VAMP
Pystymettä 1990: Hannu Häkkälä, Nummela
Pystymettä 1991: Risto Virtanen, Nastola
Talviralli 1990: Pirkanmaan Matkamotoristit
Etapit 1990: Tero Ahlqvist, Tre ja Pyhäjärvi GP
Ana laatii ilmoituksen Pohjoismaita varten ja kerhoisännältä tietoja muista
- MP-90 näyttelyn asioita hoitelee vpj ja Laura Heinonen ja Toni ovat suunnittelumestareina
- keskusteltiin porttikielloista ja niiden tarpeellisuudesta sekä käytännön järjestelyistä. Jatkossa annetaan porttikielionsaajille mahdollisuus kommentoida asiaa ennen varsinaista päätöstä. Näin varmistetaan että kyseessä on oikea henkilö
- Ana R kommentoi NMR:n kokouksia sekä Ruotsista sekä Suomesta. Ana toimittaa SMC:n kalenteriin tiedot hallituksen kokoonpanosta sekä kerhoesittelyn
- Motoristi-lehden painatustarjouksia oli 4 kpl ja niitä käsiteltiin tarkoin. Painopaikan valinnassa päädyttiin edullisempaan tarjoukseen ja painopaikaksi valittiin Tampereen Keskuspaino vuoden 1990 alusta. Postitus hoidetaan entiseen tapaan Kuoppalan Pekan tallissa
- Minna esitteli Helsingin Liikenneturvallisuusyhdistyksen liittymisanomuksen ja se hyväksyttiin
- Liikenneturvan lähettämä posti esitettiin keskitettäväksi Timo Ylä-Monoselle
- Tiellä taas -liikenneturvallisuuskampanjasta kertoivat Timot ja Ana. Kampanjan vetäjä on SML/Erkki Törrönen ja suunnittelulilaisuus oli 20. 10. -89. MP-69 on pyydetty tasavertaisena yhteistyökumppanina toteuttamaan ko. kampanjaa. Kerhomme työryhmä, Timo Ylä-Mononen, Toni Korppi ja Arto Hallikainen. Kerhon taloudellinen panos on 2-5000 mk.
- koulutusasioista Timo Ylä-Mononen kertoi Nuorten Liikenneturvallisuusviikosta, jonka päätapahtuma on 27. 4. -90 Toijalassa
- todettiin, että Tampereen kaupunkiin päin parannetaan suhteita yhteiskunnallisen tuen saamiseksi
- Taina osallistunut SRM:n syyskokoukseen, jäsenmaksu 600 mk/v
- Inventaario kerhon omaisuudesta, ellei tavarat löydy niin lasku sille, jolla tavara viemeksi on ollut
- jäsenrekisterilistat päätettiin tilata myös EAK-vastaavalle ja kerhoisille
- päätettiin aloittaa jäsenhankintakampanja, tavoitteena juhannuksena 1990 2000 jäsentä. Tähän on mahdollisuuksia koska Kontiossa käynti, moottoripyörän omistaminen tai suosittelijat eivät ole välttämättömyys kerhoon kuulumiselle
- päätettiin matkakorvauksista osallistujille
- seuraava kokous HML 7. 1. -90, Toni K...okousmestari järjestää
- kopautettiin nuijalla pöydän pintaa päätökseksi

**Tavaratorilta eli
Hanskin kerhotavaramyynnistä**

ASUSTEET:

- College 95,-
 - T-paita 50,-
- koot S, M, L, XL ja XXL

TARRAT:

- kerhotarra iso 10,-
- kerhotarra pieni 2,-

MERKIT:

- metallinen pyörämerkki 80,-
- kangasmerkki 15,-

JULISTEET:

- A sama kuin kortissa "Retu" 10,-
- B juhlaulkaisun aukea 10,-

SÄILYTYKSEEN:

- Motoristikansio 25,-
- Taskumatti 70,-
- Kerhotuoppi 35,-

LÄHETYKSIIN:

- Kerhokortit "Retu" à 2,-

**Muista, että kerhotuotteilla voit ilahduttaa
ystäviäsi kaikkina päivinä ympäri vuoden.**

**Tilausten vastaanotto puhelimitse Hanskilta:
k. 90-2224 357 tai t. 90-5673 989**

MP69:n uudet jäsenedut:

**15 %:n alennus
MP-lehden
tilaushinnasta**

**MP69:n jäsenet ovat oikeutettuja alennukseen
tilatessaan lehden kerhon kautta ja maksaessaan
tilausmaksun etukäteen kerhon tilille.**

**15 %:n alennus
Motopost Oy:ltä tilatuista
huolto-osista ja renkaista**

**MP69:n jäsenet saavat 15 %:n alennuksen
listahinnoista ilmoittamalla jäsennumeronsa
tilauksen yhteydessä.
Tilaa ilmainen luettelo numerosta 90-2768876**

Lisätietoja Timo Hahtalalta, puh. 931-182218